

[Julin.]

Naar nu disse Foranstaltninger træffes af det offentlige, er det kun naturligt, at de paaløbende Udgifter dækkes af de offentlige Kasser, i Lighed med hvad der finder Sted med Hensyn til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa en Omtale af Enkeltheder i Lovforslaget. (Formanden ringer). Dog vil jeg gerne gøre en Bemærkning i Anledning af Bestemmelsen i § 1 om, at Epidemikommissionen kan give et forpligtende Paabud til Personer, der er befængt med Lus, om, at de skal lade sig underkaste en Kur. Da der ikke i Lovforslaget er indføjet Bestemmelser om Straf af nogen Art, i Tilfælde af at nogen finder paa at vægre sig ved at lade sig rense — hvad man meget godt kan tænke sig —, saa maa jeg forstaa det saadan, at Politiet maa kunne gribe ind og afhente saadanne.

Formanden: Det vil ikke vække Misfornøjelse hos mig, hvis der bliver lidt mere Ro i Salen!

Julin: Jeg vil gerne spørge Ministeren, om denne Antagelse er rigtig, og endvidere, om Ministeren mener, at Politiet kan gribe ind i saadanne Tilfælde, uden at der i Lovven er nogen Bestemmelse herom.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag og tilsige den højtærede Minister Støtte til Gennemførelse af Forslaget.

Hauberg: Som det allerede er sagt, viser Indberetningerne fra Embedslægerne, at der er mange flere Mennesker nu end tidligere, der er befængt med Lus, og saa er det kun rimeligt, at der træffes Bestemmelser til Imødegaaelse af denne Plage. Den kan jo være farlig nok, som det nu nogle Gange er sagt, idet Lusene kan være Smittebreedere af den farlige Sygdom Plettyfus. Nu er det saadan, at Rationeringen i Forbindelse med Dyrtiden vil bevirke, at Plagen først og fremmest rammer de mindre bemidlede Befolkningsklasser, og det er derfor kun godt, at alle de, der paadrager sig Plagen, uden Hensyn til økonomisk Evne kan kræve sig taget under Kur og faa den nødvendige Desinfektion foretaget baade af Person og af Tøj og af Værelser. Da det, som sagt, er uden Udgift og kan forlanges af enhver, hilser vi dette Forslag med Glæde og medvirker gerne til dets Gennemførelse.

Gerda Mundt: Der sker i Tiden mange Indgreb i vort Privatliv, saadan at vi

bliver som en stor fælles Familie og føler et stærkt Ansvar for hinanden. Nu er det heller ikke længere en privat Sag, om man har Lus i Familien; det offentlige vil efter Begæring af en Læge hjælpe os til at blive af med dem, og hvis man ikke er villig til at lade sig behandle, kan det offentlige paalægge en dette. Vi mener, det er rigtigt, at man kan tvinge Mennesker, der har Lus, til Aflusning, idet Mennesker, der har Lus, vitterlig betyder en Fare for Omgivelserne.

Dette Lovforslag er en Udvidelse af Epidemiloven, og vi finder, at den er paakrævet, saadan som Forholdene er. Selv om Loven berettiger alle angrebne til efter Begæring af en Læge at henvende sig til Myndighederne, synes vi dog, det er rimeligt, at enhver saa vidt muligt søger at hjælpe sig selv og holde sig selv ren, eventuelt blive af med disse ubehagelige Husdyr, hvis man har faaet dem, netop fordi de betegner en Fare, ikke blot for en selv, men ogsaa for ens Omgivelser. Derfor er det vigtigt, at der fra Sundhedsmyndighederne gives letfattelige Anvisninger paa, hvorledes man kan undgaa denne Fare, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister, at det sker. Tidligere, ved jeg, havde man et Middel, der hed saadan noget som Zebedil, men det tog flere Dage, før man fik taget Livet ikke blot af Lusene, men ogsaa af Æggene, som først skulde udvikle sig. Nu skal man have faaet et andet Middel, som hedder Quassa, der samtidig virker dræbende, men dette Renselsesmiddel er vanskeligt at faa fat paa. Jeg vil altsaa gerne have, at Myndighederne baade giver Befolkningen Oplysninger og Raad paa dette Omraade og sørger for, at disse Midler er let tilgængelige. Det er jo Vanskelighederne ved at faa varmt Vand og Sæbe, der har gjort, at Lusene har bredt sig abnormt, og at det er sværere at bekæmpe dem nu end tidligere, ikke mindst i de smaa Lejligheder, hvor der er mange Børn, og hvor man for Varmens Skyld samler sig i et enkelt Værelse. Det er jo bedst at faa Plagen konstateret og afhjulpet saa hurtigt som muligt, og man maa være klar over, at det er en hændelig Ulykke, som vi alle kan komme ud for, og ikke nogen Skam.

Ikke mindst er denne Sag af Vigtighed for vore Børnehjem, Skoler og Fritidshjem. Disse Steder kan jo let blive Smittekilder, hvad de bestemt ikke maa blive. I adskillige Børnehaver har man haft flere Tilfælde baade af Kroplus og af Hovedlus. En københavnsk Lærerinde, som jeg drøftede Sagen med, sagde: Ja, det er ligefrem en Pest for Skolerne. Naar et Barn eller en